

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 443

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 iunie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
		urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	4–6
5.	1	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		207. — Decizie pentru numirea domnului Raul Călin Pop în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	7
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 205 din 12 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	2–4	2.036/2015. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al sitului ROSCI0330 Oșești—Bârzești	7
Decizia nr. 220 din 12 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271 ¹ din Ordonanța de			

HOTĂRĂRI ALE BIROULUI PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE privind asigurarea interimatului funcției de președinte al Camerei Deputaților

În temeiul art. 35 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 50 din 13 iunie 2016 privind vacantarea funcției de președinte al Camerei Deputaților și membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților,

Biroul permanent al Camerei Deputaților adoptă prezenta decizie.

Articol unic. — Până la alegerea președintelui Camerei Deputaților, domnul deputat Florin Iordache, vicepreședinte al Camerei Deputaților, asigură interimatul funcției de președinte al Camerei Deputaților, începând cu data prezentei decizii.

Această decizie a fost adoptată de Biroul permanent al Camerei Deputaților din 13 iunie 2016.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 13 iunie 2016.
Nr. 5.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 205****din 12 aprilie 2016****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Corina Nadia Pop în Dosarul nr. 1.159/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 535D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că, asupra textelor de lege criticate, Curtea s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 743 din 3 noiembrie 2015 și nr. 821 din 26 noiembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.159/112/2014 **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice**. Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare parțială a Ordinului prefectului județului Bistrița-Năsăud nr. 37 din 1 aprilie 2014, emis cu aplicarea prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, privind promovarea autorului excepției în gradul profesional următor, sub aspectul stabilirii cuantumului salariului de bază. S-a solicitat, de asemenea, stabilirea salariului de bază la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare, la nivelul treptei întâi de salarizare utilizate în anul 2010, precum și obligarea prefectului să modifice în acest sens ordinul menționat și plata drepturilor salariale la zi, actualizate, calculate la data pronunțării instanței.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul arată, în esență, că prin textele de lege criticate se aduce atingere dispozițiilor art. 16, raportate la cele ale art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, deoarece un funcționar promovat în grad profesional superior, salarizat la nivelul treptei trei de

salarizare al aceluși grad, este lipsit de posibilitatea avansării în treapta întâi de salarizare, deoarece treptele de salarizare nu mai sunt reglementate în legislația actuală, fiind abrogate prin Legea nr. 330/2009, dar acestea se aplică *de facto* în temeiul legilor anuale de salarizare, care permit stabilirea unor salarii diferite la muncă egală. Întrucât salarizarea funcționarilor publici nu se mai face în funcție de trepte, există situații cum este aceea a funcționarului public recrutat sau promovat care este salarizat la nivelul treptei trei de salarizare al gradului profesional ocupat, și există funcționari publici transferați sau redistribuiți pe o funcție publică, care primesc salariu corespunzător treptelor întâi sau doi de salarizare în gradul profesional ocupat, pentru care cuantumul salariului a rămas la același nivel. Inegalitatea rezultă astfel între situația funcționarului public transferat, care păstrează salarizarea corespunzătoare treptei în care se află și funcționarul public promovat, care va avea un salariu limitat la nivelul treptei trei de salarizare din gradul său, fără a mai avea posibilitatea avansării în treapta întâi de salarizare.

6. Autorul excepției mai arată că dreptul de a fi retribuit echitabil, ce intră în conținutul dreptului la muncă, este negat unui funcționar public promovat în urma unui examen într-un grad profesional superior, raportat la situația unui funcționar public transferat sau redistribuit pe un post identic sau echivalent. Se creează astfel o limitare permanentă a dreptului funcționarilor publici din prima categorie, la un salariu echivalent cu acela al salariaților din cea de-a doua categorie, ceea ce aduce atingere dreptului la muncă, precum și prevederilor art. 53 din Constituție.

7. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece prin textele de lege criticate se creează o situație ce discriminează funcționarii publici nou-încadrați prin recrutare sau promoși, raportat la funcționarii publici transferați sau redistribuiți pe un post identic sau echivalent, în situația în care desfășurând activități similare, în condiții identice, atât de studii, cât și de vechime în muncă, sunt remunerați la un nivel inferior.

8. **Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.**

9. **Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv la considerentele de principiu reținute prin Deciziile nr. 669 din 26 iunie 2012 și nr. 6 din 7 ianuarie 2013.**

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, având următorul cuprins: „(1) În anul 2014, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) Pentru funcționarii publici care se transferă, sunt redistribuiți din corpul funcționarilor publici sau sunt reintegrați în funcție, potrivit legii, în cursul anului 2014, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.

(3) În cazul funcționarilor publici nou-încadrați sau promovați, nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) referitoare la criteriile de nediscriminare, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009 [care reglementa în art. 7 din secțiunea a 2-a a anexei nr. III — „Reglementări specifice funcționarilor publici” trei trepte de salarizare pentru funcționarii publici de execuție definitivă, pentru fiecare grad profesional deținut], a fost abrogată prin dispozițiile art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Această intervenție legislativă a avut ca scop evitarea posibilelor dezechilibre financiare pe care aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009 le-ar fi putut provoca.

15. Curtea mai observă că, până la apariția Legii-cadru nr. 284/2010, salarizarea funcționarului public se realiza ținându-se cont de funcția în care era încadrat, clasa din care făcea parte, gradul și treapta de salarizare, și vechimea în muncă. Prin art. 41 pct. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010, s-au abrogat prevederile cuprinse în art. 65 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, ce reglementau posibilitatea promovării în trepte de salarizare, trepte care, până la momentul abrogării, erau recunoscute în cadrul aceluiași grad profesional. Prin urmare, începând cu anul 2011, au fost eliminate treptele de salarizare, iar, în acest context, la stabilirea salariului pentru un funcționar public se are în vedere funcția, respectiv clasa de salarizare, gradul profesional care urmărește să asigure posibilitatea diferențierii salariilor de bază individuale în raport cu nivelul pregătirii profesionale a fiecărei persoane și experiența acesteia în muncă, iar în cadrul fiecărui grad profesional, vechimea în muncă, ce conține 5 gradații.

16. Curtea reține, din interpretarea art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, că acestea stabilesc, de principiu, salarizarea funcționarilor publici pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, constituind

dispoziții cu caracter general, în timp ce, prin completare la aceste dispoziții, alin. (3) al art. 5 din același act normativ constituie prevederi speciale, prin care se stabilește salarizarea funcționarilor nou-încadrați și a celor promovați.

17. Curtea reține, astfel, referitor la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, făcând referire la jurisprudența sa, că situația diferită în care se găsesc persoanele, în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum*, nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. De altfel, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, ci și necesitatea lui (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 743 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2016, paragrafele 26, 29 și 32).

18. Distinct de cele reținute, Curtea observă, cu acest prilej, că autorul critică diferența de salarizare existentă între acesta și ceilalți funcționari publici care au avansat în treptele de salarizare superioare treptei 3, sub imperiul actelor normative anterioare Legii-cadru nr. 284/2010, și între acesta și funcționarii publici care se transferă, sunt redistribuiți din corpul funcționarilor publici sau sunt reintegrați în funcție și care, la rândul lor, avansaseră în treptele de salarizare superioare treptei 3, sub imperiul actelor normative anterioare Legii-cadru nr. 284/2010.

19. Referitor la aceste critici, Curtea reține că, potrivit art. 56 din Legea nr. 188/1999, ocuparea funcțiilor publice se face prin: promovare, transfer, redistribuire, recrutare alte modalități prevăzute expres de lege. În ceea ce privește promovarea, situație în care se află autorul excepției, Curtea observă că aceasta este definită ca modalitatea de dezvoltare a carierei, prin ocuparea unei funcții publice superioare. Promovarea în funcția publică de execuție în gradul profesional imediat superior celui deținut de funcționarul public se face prin concurs sau examen, organizat semestrial de către autoritățile și instituțiile publice, prin transformarea postului ocupat de funcționarul public, ca urmare a promovării concursului sau examenului (art. 64 din Legea nr. 188/1999). Potrivit textului de lege criticat, salariul funcționarilor publici va crește în urma promovării, ajungând la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare, corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.

20. Curtea observă, referitor la transfer, că acesta poate avea loc în interesul serviciului sau la cererea funcționarului public. Transferul în interesul serviciului se poate face numai cu acordul scris al funcționarului public transferat. Transferul în interesul serviciului se face într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public sau într-o funcție publică de nivel inferior, în acest din urmă caz numai cu acordul sau la cererea funcționarului public (art. 90 din Legea nr. 188/1999).

21. Referitor la redistribuirea funcționarilor publici, Curtea observă că aceasta se face de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, într-o funcție publică de aceeași categorie, clasă și același grad profesional cu funcția publică deținută de funcționarul public. Redistribuirea se poate face și într-o funcție publică inferioară vacantă, cu acordul scris al funcționarului public (art. 104 din Legea nr. 188/1999).

22. În ceea ce privește reintegrarea, Curtea constată că acesta se dispune, la solicitarea funcționarului public, de instanța care a constatat nulitatea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu (art. 106 din Legea nr. 188/1999).

23. Din analiza situațiilor anterior menționate, Curtea reține că acestea nu sunt similare, scopul urmărit fiind diferit pentru fiecare dintre acestea, astfel încât principiul egalității nu poate fi

aplicat în cazul funcționarilor ale căror raporturi de muncă sunt supuse incidenței lor.

24. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, funcționarii care promovează sub imperiul actelor normative adoptate ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010, care a eliminat treptele de salarizare, nu se află în aceeași situație cu aceia care au promovat anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, când erau reglementate trepte de salarizare. Respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare.

25. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului de a fi retribuit echitabil, ce intră în conținutul dreptului la muncă, Curtea reține că prin Decizia nr. 896 din 30 iunie 2011, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 5 octombrie 2011, reiterând cele statuate prin Decizia nr. 289 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 iulie 2005, a statuat că atât încadrarea prin lege a diferiților funcționari publici în anumite categorii, clase și grade profesionale, cât și salarizarea conform acestei încadrări nu reprezintă drepturi fundamentale, care nu s-ar putea modifica, pentru viitor, tot prin lege. Astfel, legiuitorul este în drept să modifice sistemul de salarizare existent ori să îl înlocuiască cu altul nou, considerat mai adecvat pentru atingerea scopului urmărit, având în vedere și resursele financiare disponibile în diferite perioade de timp. De asemenea, ține de opțiunea liberă a legiuitorului încadrarea în categorii, clase și grade profesionale a funcționarilor publici (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 743 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2016, paragraful 31).

26. În final, Curtea reține că prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Corina Nadia Pop în Dosarul nr. 1.159/112/2014 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1)—(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 220

din 12 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor

de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea „Dinamic Company” — S.R.L. din județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.678/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.363D/2015.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 753 din 5 noiembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.678/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea „Dynamic Company” — S.R.L. din județul Ilfov cu ocazia soluționării plângerii formulate împotriva Deciziei nr. 128/CA/72 din 2 februarie 2015 a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, într-o cauză având ca obiect „litigiu privind achizițiile publice”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că instituirea obligației de plată a garanției de bună conduită este neconstituțională și contravine art. 21 alin. (4) din Constituție, întrucât caracterul gratuit al procedurii nu mai este asigurat, iar neîndeplinirea acestei obligații conduce la respingerea contestației. Se mai susține, totodată, că garanția de bună conduită este contrară rațiunii juridice a unor directive europene, și anume, Directiva 2004/18/CE, Directiva 2014/25/UE și Directiva 89/665/CEE, referitoare la aspecte prioritare în domeniul achizițiilor publice. În fine, autoarea excepției arată că, „prin însăși Decizia Curții Constituționale nr. 5/2015, s-a consacrat caracterul abuziv al măsurii de obligare la constituirea garanției de bună conduită”.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Raportat la critica formulată, instanța de judecată arată că reglementarea obligației de „constituire a garanției de bună conduită nu are legătură cu gratuitatea procedurii, care are în vedere posibilitatea de a formula o contestație administrativă fără ca autoritățile statului să perceapă taxe de timbru sau timbru judiciar”. Astfel, „garanția de bună conduită nu are natura unei taxe, care este percepută de stat în scopul împiedicării dreptului de acces la jurisdicția administrativă, ci reprezintă o condiție impusă în scopul protejării interesului public pentru evitarea formulării unor plângeri abuzive, de natură a produce prejudicii autorității publice contractante care organizează procedura de achiziție publică”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, și arată că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006. Textul criticat are următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4) potrivit cărora „Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 750 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a

contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și a constatat că sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă” este neconstituțională. Ca atare, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă.

14. Referitor la prevederile art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care instituie condițiile de valabilitate ale garanției de bună conduită și cazurile reținerii acesteia, din actele depuse la dosar, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate nu a constituit garanția de bună conduită. Prin urmare, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei deduse judecării, Curtea constată că prevederile art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu îndeplinesc condiția legăturii cu soluționarea cauzei, astfel cum stabilește art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (6) este inadmisibilă.

15. În ceea ce privește prevederile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, Curtea constată că are incidență jurisprudența recentă a instanței de contencios constituțional, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 766 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 11 ianuarie 2016, sau Decizia nr. 753 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2016.

16. Astfel, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor prin raportare la normele constituționale care consacră gratuitatea jurisdicțiilor administrative, respectiv art. 21 alin. (4) din Constituție, prin deciziile precitate, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se

facă venit la bugetul de stat ori la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a precizat că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012). Așa fiind, Curtea a reținut că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta ori, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

17. De altfel, Curtea a subliniat faptul că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale a fost aceea de a institui o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate. Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze direct la calea de atac judiciară, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele. Nicio dispoziție din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu prevede că actele autorităților contractante pot fi atacate numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum nicio dispoziție din același act normativ nu împiedică persoana să se adreseze instanțelor de judecată. Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele pot recurge la această sesizare (a se vedea Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012).

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă”, excepție ridicată de Societatea „Dinamic Company” — S.R.L. din județul Ilfov, în Dosarul nr. 1.678/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca nefundată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că prevederile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Raul Călin Pop
în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului,
Apelor și Pădurilor**

Având în vedere Adresa Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 3.996/CPP din 6 iunie 2016,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Raul Călin Pop se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu București, 14 iunie 2016.
Nr. 207.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management al sitului
ROSCI0330 Oșești—Bârzești**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 105.905 din 9 decembrie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Vaslui — Decizia etapei de încadrare nr. 11 din 20 octombrie 2014, Avizul Ministerului Culturii nr. 4.522 din 30 iulie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 225.715 din 23 februarie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 25.732 din 30 martie 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 152.950/IM din 25 martie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului ROSCI0330 Oșești-Bârzești, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer București, 29 decembrie 2015.
Nr. 2.036.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

